

ønskede at føre en Protestpolitik. Ogsaa dette er jo urigtigt. Saa sent som i Lands-tinget erklærede vor Ordfører, at vi var rede til at gaa til Forhandling, men vi fik blot i Udvalget af vide, at Venstre og de Konservative var enige, og hvad vi i øvrigt mente, var saa ganske ligegyldigt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om den højtærede Indenrigsministers tidligere Mæg-lingsvirksomhed skal jeg blot sige, at hele den Fremstilling, Ministeren gav, er ganske rigtig, med Undtagelse af dette, at der overhovedet kun kom nogle ganske faa, ikke over 10 Arbejder i Gang. Det eneste, man naaede, var at faa købt en hel Del Modeller, som blev udført i Sverige og bragt færdige hertil; det var det væsentligste, den højtærede Indenrigsminister naaede: at faa givet nogle Penge ud, men Arbejder kom der ikke i Gang.

Den højtærede Indenrigsminister var ogsaa inde paa en Beregning af Udgifterne til den ekstraordinære Hjælp. Han nævnte, at den de sidste tre Kvartaler havde andraget $15\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og idet han regnede med, at vi nærmede os de 20 Mill. Kr., spurgte han, om jeg troede, det var muligt for Stat og Kommuner at bære denne Udgift. Jeg spørger omvendt: Tror den højtærede Indenrigsminister, det er muligt for Arbejderne at bære denne Udgift? Og hvis de ikke kan, saa bliver det jo endelig til syvende og sidst Staten og Kommunerne, der maa bære den, i Form af Understøttelse gennem Hjælpekasser eller Fattigvæsen, og saa opnaar naturligvis den højtærede Minister og hans Parti det, de tilsigter, at skubbe de flest mulige Arbejdere over paa Fattigvæsenet.

Den højtærede Minister nævnte, hvilken Højde Statens og Kommunerne Gæld havde naaet, og anførte derunder, at Statens Gæld nu androg 1 200 Mill. Kr. Det for- bavsner mig, at den højtærede Minister vil fremdrage dette og i denne Forbindelse tale om Statens daarlige Stilling; thi det fore- kommer mig, at vi for nylig har hørt, at nu skulde der ske Lempelser i Formue- skatten og i Ejendomsskatterne, og der har jo ogsaa nylig fundet en Nedsættelse Sted af Statsskatten, hvorved en Arbejder har faaet en Nedsættelse paa 5 Ø., medens de med de høje Indtægter opnaar store Skattnedsættelser. Det forekommer mig, at naar vi har Raad til det, maa vi ogsaa have Raad til at give de danske Arbejdere Lejlighed til at faa Føden uden at kaste dem over paa Fattigvæsenet.

Den højtærede Indenrigsminister nævnte, at forskellige Kasser endnu forhandlede om Oprettelse af Krisefonds, og at forskellige

havde udvidet Dageantallet. Det har jeg ogsaa nævnt; jeg har udtrykkelig sagt, at der er 9 Kasser, saa vidt jeg husker Tallet, der har udvidet Dageantallet, og det er ogsaa rigtigt, at enkelte af dem har ned- sat Understøttelsen, ud fra den Betragt- ning, at man kan ikke bære Omkostningerne ved den fulde Understøttelse. Og flere Kasser forhandler endnu om at oprette Krisefonds. Dette beviser jo imidlertid først og bedst, at Arbejderne har ubetinget Villie, ikke alene til at benytte Loven, men ogsaa til at hjælpe de Kammerater, som er stedt i den Situation at være arbejdsløse. Det forekommer mig, at dette netop bevi- ser, at Arbejderne af yderste Evne vil hjælpe deres arbejdsløse Kammerater.

Fremdeles fandt den højtærede Inden- rigsminister det mærkeligt, at vi nu stillede Forslag om, at Understøttelsen ekstraordi- nært skulde være det samme som den ordi- nære Understøttelse. Da jeg forelagde For- slaget, gjorde jeg netop opmærksom paa, at for de giftes Vedkommende er baade For- sørgertillæget og Børnetillæget, henholdsvis 39 Ø. og 60 Ø. pr. Dag, bortfaldet, og for de ugiftes Vedkommende er der jo sket det, at Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring har nedsat deres vedtægtsmæssige Understøttelse, saaledes at de faa Kroner, de kunde faa, hvis de skulde have Halvdelen, 6—7 Kr. om Ugen, er saa lidt, at de overhovedet ikke kan leve for et saadant Beløb. Det er det, det har foranlediget, at vi har ment det rimeligst, at der ogsaa til de ugifte udbetales det samme Beløb, som er gældende for den ved- tægtsmæssige Understøttelse.

I øvrigt har jeg efter det Foredrag, som den højtærede Indenrigsminister holdt om Lønningerne, den Opfattelse, at jeg netop fik Ret i mine Betragtninger om, at man ikke saadan rent skematisk kan over- føre den statistiske Løn fra 1914 paa Lønnen i Dag. Der er mange forskellige Forhold, der maa tages med i Betragtning, baade tekniske Forhold og Arbejdsintensiteten, og endelig det, at der i langt højere Grad nu end tidligere benyttes Akkord. Derfor kan jeg kun være tilfreds med, at den højt- ærede Indenrigsminister har taget Afstand fra den Maade, Arbejdsgiverforeningens Formand fremstiller Arbejderlønningerne fra Lønstigningen i 1914 og til nu.

Det er efter min Formening den gale Ende, Indenrigsministeren er begyndt i ved at paastaa, at Arbejdernes Lønninger skal bringes ned. Det lyder nok smukt, at det er samtlige Produktionsomkostninger, men foreløbig har man sat ind paa Løn-